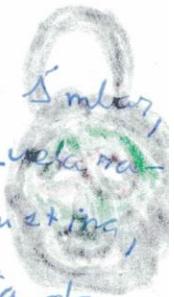

O SAMAÍN NAVIDEÑO..... SILVIA 6º EP

Silvia Tomández

6º EP

O SAMAÍN NAVIDEÑO

Un día calquera, nacen unha rapaza chamada Ímbar, porque os ollos os tiña da cor do ámbar. Aquesta rapaza era filla do rei Agustino e da raíña Agustina, pero, a rapaza non era especial por iso. A raíña olo suento ao rei Venancio. O caso foi que Atena non tiña filla, e, entón, feitizou a Ímbar o día que nacen e dixo: Se eu non teno unha figura tan bonita, e unha riqueza infinita, explotaré a todos a tintas.

Esta é a súa historia:

Ímbar xa crecera e tiña 6 anos, un montón. No Natal; sin embargo, Ímbar non sabía o que ía a passar. Ao chegar da escola entrou e exclamou:

- Ramiro, acabo de chegar da escola e paséame máis ben!
- Ímbar! Dórexos algo?
- Eu xa fixe as tarefas; así que, pódoché axudar? - pregunta Ímbar, xa que é moi atenta e o pasaba moi ben con Ramiro o seu maiordomo.
- Non che preocapez Ímbar en xa terminen tamén as tarefas.

Ímbar tirouse aos brazos de Agustino!

- Papá!

- Ímbar! Que tal na escola?

Ímbar sonriu, e con simple xesto Agustino xa se sabía.

O día do Nadal estaba todo o pobo no castelo e de súpito apagáronse e encendéronse as luces. Ramiro baixou a mirar os interruptores, e non volviu e así quedaron sós, Ímbar, orei e máis arañas. Logo apareceron uns sons dunha bruxa e fantasmas ríndose e por último unha nebla espesa. Todos estaban moi asustados e o rei e Ímbar e arañas acordáronse e disseron que era a maldición de Atenas. O Nadal estabase concertando en Samain! xa que apareceron os decorados de Samain. Os doces foron substituídos por arañas, as pantolinhas por unha liñestra canción e niscos da bruxa.

- Atenas, Venancio que estades a facer. Pero non lle facían ni caso. Atenas encerrou a Agustina, Venancio e Agustín. Ímbar escapou a disfrazarse dunha bruxa fina un plan

- E tí que eres? - dixo Atenas a aquela rapaza.

- Eu son a tía filla. Pero non nos conocemos, pois me tinan encerrada - replicou a rapaza.

Sin ningua dúbida fíxolle a caso, máis de dous e baixo! Atenas o colgante de prata e volouse transformar. Ímbar quitouelle o colgante e sacou aos reis e díxolle a Atena que non facía falta máis. Atenas non dixentín, transformou o Samain en Nadal de nora e dixo:

- Gracias a todos! e por favor perdónanos. O pobo non está e este é a historia do Samain maridón.